

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
5. februar 1997

Sag T-211/95

Claudine Petit-Laurent
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve
— betingelse om at være midlertidigt ansat ved udløbet af fristen for indgivelse
af ansøgninger — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning —
princippet om ligebehandling — omsorgspligt — erstatningssøgsmål«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 57

Angående: Påstand om dels annullation af den afgørelse, som
udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/T/A/95 har truffet
den 15. november 1994 om ikke at give sagsøgeren adgang til de
skriftlige prøver i denne udvælgelsesprøve, og Kommissionens
afgørelse af 27. juli 1995 om ikke at give sagsøgeren tilladelse til at
deltage i en anden supplerende intern udvælgelsesprøve end
udvælgelsesprøve KOM/T/A/95, og dels om betaling af erstatning for
den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt.

Udfald: Frifindelse.

Resumé af dom

Den 12. juli 1988 besluttede Kommissionen, at kontrakter, der blev tilbudt nye midlertidigt ansatte, skulle indgå for en periode på mindst tre år og højst fem år, og at hver kontrakt under særlige omstændigheder, der var begrundet i tjenestens interesse, kunne forlænges en gang, uden at denne forlængelse kunne medføre, at den midlertidigt ansattes samlede ansættelse var på mere end syv år.

Den 18. marts 1992 ophævede Kommissionen denne særlige forlængelsesklausul i de midlertidigt ansattes kontrakter. Som modydelse besluttede Kommissionen at afholde årlige interne udvælgelsesprøver baseret på skriftlige og mundtlige prøver for alle midlertidigt ansatte, der havde mindst tre års anciennitet i tjenesten, idet den dog begrænsede antallet af beståede personer, der kunne optages på listen over egnede ansøgere.

Den 23. februar 1994 ophævede Kommissionen begrænsningen af antallet af beståede personer, der kunne optages på listen over egnede ansøgere, for de udvælgelsesprøver, der var under afvikling, og for kommende prøver.

Den 1. juli 1989 blev sagsøgeren ansat af Kommissionen i fem år som midlertidigt ansat i kategori A, lønklasse 5.

I begyndelsen af 1993 og i begyndelsen af 1994 deltog sagsøgeren, uden at bestå, i de skriftlige prøver til to interne udvælgelsesprøver, som Kommissionen afholdt for de midlertidigt ansatte. Sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat udløb den 30. juni 1994. Den 1. juli 1994 blev hun af Kommissionen ansat som hjælpeansat i en periode på seks måneder. I september 1994 indgav sagsøgeren ansøgning om

at deltage i den interne udvælgelsesprøve KOM/T/A/95. Ved skrivelse af 15. november 1994 meddelte formanden for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/T/A/95 sagsøgeren, at udvælgelseskomitéen ikke kunne give hende adgang til de skriftlige prøver i denne udvælgelsesprøve med den begrundelse, at hun ikke var midlertidigt ansat den 30. september 1994.

Annulationspåstanden

Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og/eller reglen »patere legem quam ipse fecisti«

Spørgsmålet om, hvorvidt argumentet om den hævdede tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af midlertidigt ansatte og hjælpeansatte kan realitetsbehandles

Retten fremhævede, at det følger af artikel 44, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 48, stk. 2, i procesreglementet, at stævningen skal indeholde søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene, og at nye anbringender ikke må fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. Et anbringende, som udgør en udvidelse af et anbringende, der tidligere er fremført direkte eller indirekte i stævningen, og som er nært forbundet med dette, bør dog admitteres (præmis 39).

Henvisning til: Domstolen, 30. september 1982, sag 108/81, Amylum mod Rådet, Sml. s. 3107, præmis 25; Domstolen, 19. maj 1983, sag 306/81, Verros mod Parlamentet, Sml. s. 1755, præmis 9; Retten, 20. september 1990, sag T-37/89, Hanning mod Parlamentet, Sml. II, s. 463, præmis 38.

Retten bemærkede, at det af sagsøgeren i retsmødet fremførte argument om, at de anfægtede retsakter indebar en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af midlertidigt ansatte og hjælpeansatte, ikke var blevet fremført, hverken direkte eller indirekte, i stævningen og ikke var tæt forbundet med det oprindelige anbringende, der klart var begrænset til en påstået tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af midlertidigt ansatte. Det udgjorde derfor ikke en udvidelse heraf. Herefter måtte det anses for et nyt anbringende som omhandlet i artikel 48, stk. 2, i procesreglementet og måtte derfor afvises (præmis 41-45).

Vurdering af anbringendets holdbarhed

Retten påpegede, at Kommissionen i afgørelsen af 18. marts 1992 havde forpligtet sig til at afholde interne udvælgelsesprøver af hensyn til midlertidigt ansatte, som var blevet ansat efter juli 1988, på grundlag af tre principper. De interne udvælgelsesprøver skulle være åbne for midlertidigt ansatte med tre års anciennitet. De skulle afholdes »årligt«. Kommissionen ønskede at give alle midlertidigt ansatte, der var blevet ansat efter juli 1988, adgang til at deltage i to interne udvælgelsesprøver i løbet af deres kontrakts varighed. I denne sag havde Kommissionen overholdt disse tre principper i forbindelse med afholdelsen af udvælgelsesprøverne KOM/T/A/93, KOM/T/A/94 og KOM/T/A/95 (præmis 48-52).

Retten bemærkede, at med forbehold af, at bestemmelserne i vedtægten, og navnlig artikel 27, stk. 1, og artikel 29, stk. 1, skal overholdes, har ansættelsesmyndigheden et vidt skøn ved fastsættelsen af de kvalifikationskriterier, som er afgørende for de stillinger, der skal besættes, og ved fastlæggelsen, under hensyn til disse kriterier og i tjenestens interesse, af betingelserne og de nærmere bestemmelser for afholdelse af en udvælgelsesprøve. Det valg, der må foretages ved udøvelsen af dette skøn, skal således altid foretages på grundlag af de krav, der stilles til den pågældende stilling, og mere generelt under hensyntagen til tjenestens interesser (præmis 54).

Henvisning til: Domstolen, 16. oktober 1975, sag 90/74, Deboeck mod Kommissionen, Sml. s. 1123, præmis 29; Domstolen, 9. februar 1984, sag 39/83, Fabius mod Kommissionen, Sml.

s. 627, præmis 7; Retten, 16. oktober 1990, sag T-132/89, Gallone mod Rådet, Sml. II, s. 549, præmis 27; Retten, 8. november 1990, sag T-56/89, Bataille m.fl. mod Parlamentet, Sml. II, s. 597, præmis 42-50; Retten, 28. marts 1996, sag T-60/92, Noonan mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 443, præmis 43.

Retten fremhævede, at der foreligger en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, såfremt to persongrupper, hvis retlige og faktiske situation ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden, behandles forskelligt, eller når forskellige forhold behandles ens (præmis 56).

Henvisning til: Retten, 7. februar 1991, forenede sager T-18/89 og T-24/89, Tagaras mod Domstolen, Sml. II, s. 53, præmis 68.

Retten fastslog, at det vide skøn, som ansættelsesmyndigheden har ved fastsættelsen af de nærmere bestemmelser for afholdelsen af en udvælgelsesprøve, indebærer, at denne under hensyn til kravene i forbindelse med de stillinger, der skal besættes, og tjenestens interesse kan fastsætte datoerne for afholdelsen af udvælgelsesprøver. Det forhold, at visse midlertidigt ansatte, som blev ansat af Kommissionen mellem juli 1988 og marts 1992, kunne indgive ansøgninger til udvælgelsesprøverne KOM/T/A/93, KOM/T/A/94 og KOM/T/A/95, hvorimod andre kun kunne indgive ansøgninger i forbindelse med udvælgelsesprøverne KOM/T/A/93 og KOM/T/A/94, indebar ikke en forskelsbehandling, som er forbudt ifølge ligebehandlingsprincippet, men var resultatet af en helt tilfældig forbindelse mellem forskellige datoer, nemlig dels de datoer, som ansættelsesmyndigheden valgte til afholdelsen af de tre udvælgelsesprøver, og dels de datoer, hvor de pågældende ansatte tiltrådte tjenesten, og hvor deres kontrakter udløb (præmis 58).

Andet anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Anbringendet om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Retten fremhævede, at enhver borger, som befinder sig i en situation, hvoraf det fremgår, at fællesskabsadministrationen ved at afgive præcise løfter har givet anledning til en berettiget forventning hos vedkommende, kan påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning (præmis 72).

Henvisning til: Retten, 9. februar 1994, sag T-3/92, Latham mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 83, præmis 58; Retten, 14. juli 1994, sag T-534/93, Grynberg og Hall mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 595, præmis 51; Retten, 27. februar 1996, sag T-235/94, Galtieri mod Parlamentet, Sml. Pers. II, s. 129, præmis 63.

Retten fastslog, at det forhold, at fagforeningerne og de faglige organisationer havde udøvet pression over for Kommissionens personaledirektorat for at give de midlertidigt ansatte, hvis kontrakt var udløbet før september 1994, adgang til at deltage i udvælgelsesprøve KOM/T/A/95, og ansættelsen af sagsøgeren som hjælpeansat efter udløbet af hendes kontrakt som midlertidigt ansat, ikke i sig selv kunne udgøre et præcist løfte fra ansættelsesmyndigheden om, at sagsøgeren faktisk kunne deltage i udvælgelsesprøve KOM/T/A/95 (præmis 73).

Anbringendet om tilsidesættelse af omsorgspligten

Retten fremhævede, at administrationens omsorgspligt i forhold til dens ansatte er udtryk for den balance mellem gensidige rettigheder og forpligtelser, som vedtægten har skabt i forholdet mellem EF-administrationen og de EF-ansatte. Denne pligt indebærer navnlig, at administrationen, når den træffer afgørelse om forhold vedrørende en tjenestemand, skal tage samtlige omstændigheder i betragtning, der kan være bestemmende for dens afgørelse, og at den herved skal tage hensyn til

ikke blot tjenestens, men tillige til den pågældende tjenestemands interesse (præmis 75).

Henvisning til: Domstolen, 23. oktober 1986, sag 321/85, Schwiering mod Revisionsretten, Sml. s. 3199, præmis 18; Retten, 16. marts 1993, forenede sager T-33/89 og T-74/89, Blackman mod Parlamentet, Sml. II, s. 249, præmis 96; Retten, 15. marts 1994, sag T-100/92, La Pietra mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 275, præmis 58.

Omsorgspligten pålægger imidlertid på ingen måde ansættelsemyndigheden at maksimere mulighederne for fastansættelse af midlertidigt ansatte eller hjælpeansatte (præmis 76).

Under alle omstændigheder havde Kommissionen efter Rettens opfattelse i denne sag i særlig vidt omfang taget hensyn til sagsøgerens interesser (præmis 77).

Indsigelsen om, at Kommissionens afgørelser af 18. marts 1992 og 23. februar 1994 er ugyldige

Retten fandt, at den af sagsøgeren fremførte ulovlighedsindsigelse måtte forkastes. Sagsøgerens principale påstand såvel som den subsidiære påstand måtte ligeledes forkastes (præmis 81-85).

Erstatningspåstanden

Retten fastslog, at påstanden om erstatning for det materielle tab og den ikke-økonomiske skade måtte forkastes, for så vidt der var nær sammenhæng

mellem den og annullationspåstandene, som enten var blevet afvist fra påkendelse eller forkastet som ubegrundet (præmis 88).

Henvisning til: Retten, 16. juli 1992, sag T-1/91, Della Pietra mod Kommissionen, Sml. II, s. 2145, præmis 34.

Konklusion:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.